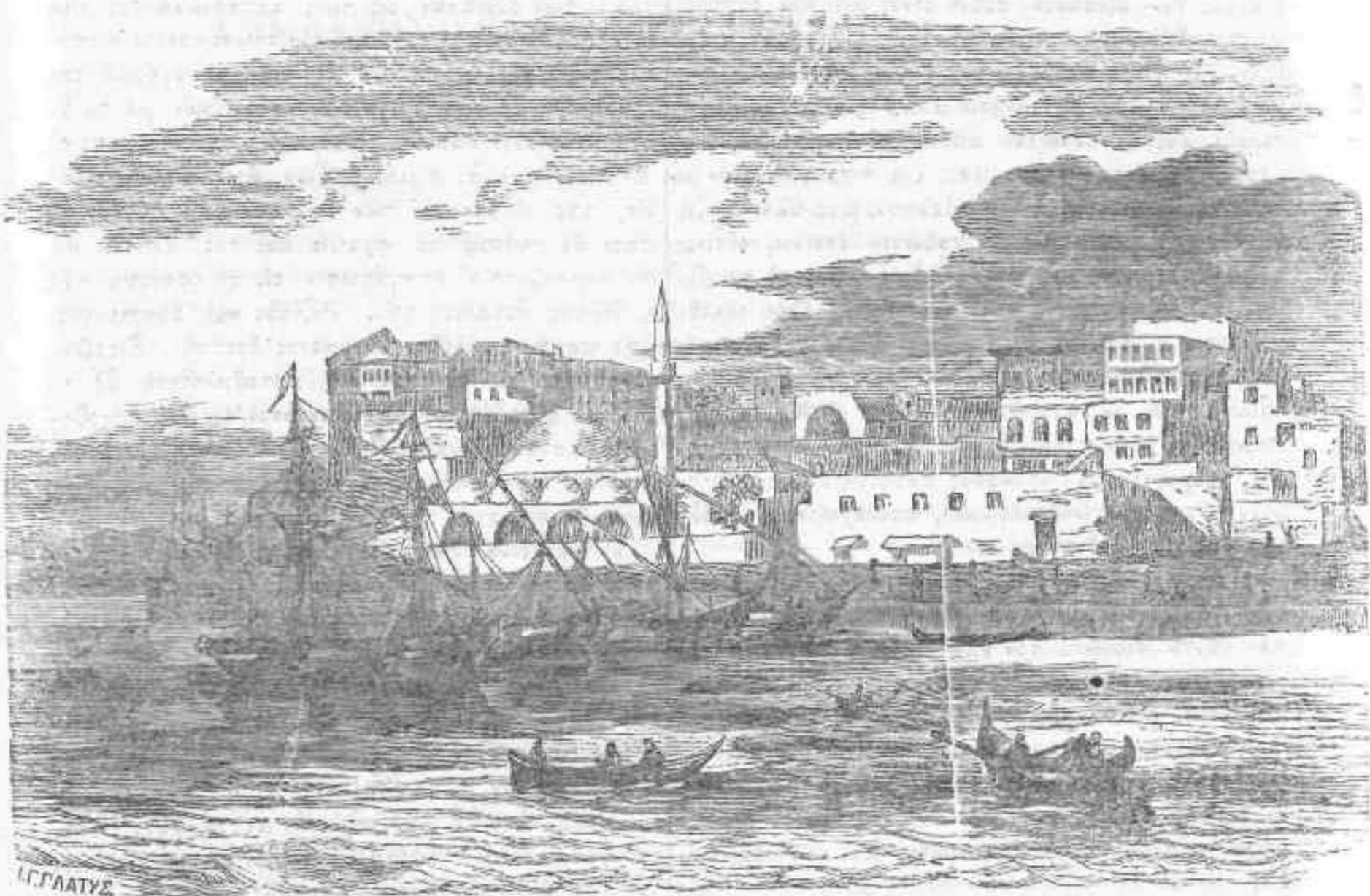

ὅσον οὐπω γίνεται γνωστόν. Εὐτυχέστατες ἂν ἀναγνώσωμεν τὰ πρῶτα δεκαπέντε φυλλάδια αὐτοῦ βεβαιώμεν ὅτι διὰ τῆς συγγραφῆς ταύτης τὴν ὁποῖαν χαρακτηρίζει ἡ ἀφέλεια τῆς φράσεως καὶ ἡ περὶ τὴν ἐκθεσὶν ἀκρίβεια, τοῦ ἱστοριογράφου μετασχόντος ἐξ ἀρχῆς τοῦ πολέμου τῆς Κρήτης, καὶ καταγράψαντος τὰ κατ'αὐτὴν συμβάντα, εἰς τὰ πλεῖστα τῶν ὁποίων ἦσαν αὐτόπτης, διὰ τῆς συγγραφῆς

ρίσου· ὁ Α. Χάλης καὶ ὁ Α. Φασούλης παρουσιασθέντες πρῶτοι εἰς Καμπιά μὲ τριακοσίους περίπου ἀντατάχθησαν ἡρωϊκῶς· ἐφθάσε δὲ παρευθὺς καὶ ὁ Ι. Χάλης μὲ τοὺς Κεραμιανοὺς· καὶ συνέτρεχον προθύμως οἱ ὀπλοφόροι πανταχόθεν, κωλύοντες ἐπὶ τρεῖς ὥρας ἐν τῇ φάραγγι τὸν ἀσυγκρίτως πολλαπλάσιον ἐχθρὸν νὰ προβῇ ἐπὶ τὰ πρόσω.

» Δρομαῖος κατέφθασεν εἰς Καμπιά μετ' ὀλίγον

Χαρία.

λέγομεν, ταύτης, νέοι ὄχι ὀλίγοι ἀδάμαντες προστίθενται εἰς τὸν λαμπρὸν στέφανον τῆς τιμῆς τὸν ὁποῖον ἀπένειμε τότε μετὰ θαυμασμοῦ ἡ Εὐρώπη εἰς τὴν ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα.

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἐκλέγομεν τὴν ἡρωϊκὴν μάχην τοῦ Θερίσου, ἧτις εἰς μὲν τοὺς Τούρκους τῆς Κρήτης εἰς δὲ τοὺς ἐπαναστάτας χριστιανοὺς ἐνέτπειρε μέγα θάρρος.

Μάχη τῶν Καμπιῶν τοῦ Θερίσου.

« . . . Ἐξῆλθον λοιπὸν (ἐκ τοῦ φρουρίου τῆς Κυδωνίας) τὴν 4, τοῦ μηνός (Ἰουλίου) οἱ Τούρκοι πεντακισχίλιοι περίπου φέροντες ἅπαντα τὰ προεπιρημένα (ἀλύσει, ὄπλ. καὶ σχοινία καὶ κανόνια καὶ βόμβας κτλ.) καὶ ἐσκήνωσαν παρὰ τὴν θέσιν Ἀγίαν τῆς Κυδωνίας· τὴν δὲ ἐπιοῦσαν ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου, μετὰ τὸν συνήθη κανονοβολισμὸν ὤδευσεν ἀθρόος ὁ στρατὸς αὐτῶν, παρακολουθούντος καὶ τοῦ Λατέρ Πασᾶ, ἐνδον τῆς φάραγγος κατὰ τὴν θέσιν Καμπιά, διεθυνόμενος ἐναντίον τοῦ Θε-

καὶ ὁ Δασκαλάκης μὲ ἑκατὸν πενήκοντα περίπου στρατιώτας, συνοδευόμενος καὶ ὑπὸ τῶν ῥηθέντων γενναίων ἀνδρῶν· περιελθὼν δὲ μὲ πολλὴν ταχύτητα τὰς ἀμυντικὰς τῶν Ἑλλήνων θέσεις, ἐνεθάρρυνεν ἐνθουσιωδῶς τοὺς γενναίως ἀνθισταμένους. « Ἄς γενναιοψυχήσωμεν, ἀνέκραξε, φίλοι συστρατιῶται, διὰ νὰ νικήσωμεν μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Θεοῦ καὶ ταύτην τὴν φορὰν τὸν ἐχθρὸν, καὶ καταβύλωμεν ὀλοτελῶς τὸ θράσος του, ὅστις ἐκινήθη σήμερον τόσον πολὺς καθ' ἡμῶν μὲ σκοπὸν νὰ μᾶς ἐξαρνήσῃ ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς. Ἐὰν νικήσωμεν καὶ τώρα, φίλοι μου, δὲν θὰ φοβηθῶμεν ὅτι μέλλει εἰς τὸ ἐξῆς νὰ μᾶς ἐνοχλήτῃ· ἄς καρτερήσωμεν μὲ ἀνδρίαν, καὶ ἰδοὺ οἱ γενναῖοι ἀδελφοί μας Λακκιῶται φθάνουν διὰ νὰ μᾶς βοηθήσωσιν ».

» Οἱ λόγοι οὗτοι τοῦ Δασκαλάκη ἐπροξένησαν θάρρος πολὺ εἰς τοὺς μαχητάς· καὶ ἡ μέλλουσα ἐπικουρία ἐνεθάρρυνεν αὐτοὺς νὰ ἀντιπαρατάττωνται μὲ πλειοτέραν καρτερίαν κατὰ τῶν θρασέως ἐφορμώντων ἐχθρῶν. Οἱ πολέμοι ὅμως ἀσυγκρίτως πολυπληθέστεροι, καταλάμβανον προϊούσης τῆς ἡμέ-